

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

demeritoria, quia remissiones bonorum operum. Igitur cum in omni materia dubitata, licitum sit unicuique disputare, & opponere, & ego quoque dico, me a B. Tho. & Bona. in hac parte dissentire, donec melius probet sua, atque dissoluant nostra. Ego enim praeter opiniones, nihil uideo quae probent, nec saltem unum canonem, cum tot scripturas ego superius conclu. v. produxerim pro mea parte, Et nunc ne sine canonibus etiam loquar, ecce.

Quarta ratio, cap. Cum ex eo. li. v. de poe. & re. dicit, per indulgentias satisfactio poenitentialis eneruat. Hoc uerbum licet ex dolore potius, quam ex gratia dicat Papa, tamen canonistae sicut sonat intelligunt. Ergo si satisfactio eneruat poenitentialis, patet, quod non nisi poena canonica remittitur. Cum satisfactio poenitentialis sit nihil aliud, nisi tertia illa pars poenitentiae ecclesiae, & sacramentalis. Nam de satisfactione euangelica, nihil ad ecclesiam, ut supra.

Quod si quis mihi obstat, papam non negare, etiam alias poenas eneruari. Sed affirmat duntaxat, nec exclusiue loquitur, dum dicit, Satisfactio poenitentialis eneruatur. Respondeo, proba ergo quod & alias relaxat, & non exclusiue loquitur, quod cum non feceris, ego probo quod exclusiue loquitur per c. Cum ex eo, ut supra. ubi dicit, quod quaestores elemosinarum, praeter id quod in literis eorum continetur, nihil permittant proponere populo. Sed nihil continet in ullis literis apostolicis, praeter remissiones satisfactionis sacramentalis, sicut ipsemet dicit papa. Satisfactio poenitentialis eneruat per indulgentias indiscretas & superfluas, imo hoc uerbo, adhuc rigidius papa indulgentias restringit. Quia si superfluae indulgentiae, solum eneruant satisfactionem sacramentalem, ergo modestae & legitimae nec ipsam satisfactionem poenitentialem eneruant, multo minus caeteras ullas poenas. Sed haec sunt non mei fori aut professionis, uiderint Canonistae.

CONCLUSIO XXI.

Errant itaque indulgentiarum commissarii, qui dicunt per papam indulgentias, hominem ab omni poena solui, & saluari.

Hanc omnino assero & probo.

QUIA saltem relinquitur poena tertia, id est euangelica, imo & quinta, puta mors, & aegritudo, & in multis, illa omnium maxima poenarum, scilicet horror mortis, tremor conscientiae

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

tiæ, infirmitas fidei, pusillanimitas spiritus, quas pœnas si comparas ad remissas per indulgentias, sicut si rem cum umbra compares, erit comparatio. Sed, neq; mens Papæ est, ut tam friuole & impune fabulentur, ut patet ex c. Cum ex eo.

Quod si dixerint, nec nos dicimus has pœnas tolli per indulgentias. Respondeo, Cur ergo populū nō instruis, de cognitione pœnarū, quas remittis, Sed oīno omnes remitti clamas, quas cunq; pro peccatis suis luere deberet, corā deo & ecclesia: Quō populus p seipsum intelliget, qd tam obscure & large loqueris:

CONCLUSIO XXII.

Quin, nullam remittit animabus in purgatorio, quam in hac uita debuissent soluere, secundum canones.

HANC nō latius assero q̄ octauam, ex qua fluit ceu corollarium, quod canones pœnitentiales non transeant in aliā uitam. Quia oīs pœna temporalis, mutatur in pœnā mortis, imo propter mortis pœnā tollit, & tollenda est, imo finge (ut latius suadeamus) Romanā ecclesiam esse, qualis erat etiā adhuc tempore B. Gregorij, qñ non erat super alias ecclesias, saltē Græciæ, Clarū esset, qd Canonice pœnæ nō obligabāt Græcos, sicut nec nunc obligant si qui sunt Christiani, non subiecti Papæ, ut in Turcia, Tartaria, Liuania. Illis ergo nulla istarū indulgentiarū est necessaria, sed tm̄ in orbe Romanę Ecclesię cōstitutis. Si ergo istos uiuos nō obligāt, multo minus mortuos, q sub nulla ecclesia sunt

CONCLUSIO XXIII.

Si remissio ulla omniū omnino pœnarū, potest alicui dari, certū est, eam non nisi perfectissimis, id est, paucissimis dari.

HANC de pœnis omniū generū intelligo & sic assero, Nā qd remissio pœnitentialis satisfactionis possit unicuiq; dari, nō est dubiū, ut satis est dictū. Immo hāc conclusionē corripo & dico, Quod profus nullis, siue perfectissimis siue imperfectis, potest dari omniū pœnarū remissio. Quod probo. Nam licet perfectissimis deus nō inferat flagella seu. iij. genus pœnarū saltem omnibus & semper, tamen tertia manet, scilicet Euangelica, imo & quarta, puta mors, & q̄ mortis & ad mortē sunt pœnæ. Licet em̄ posset deus omnes perficere in gratia, forte sine pœnis,